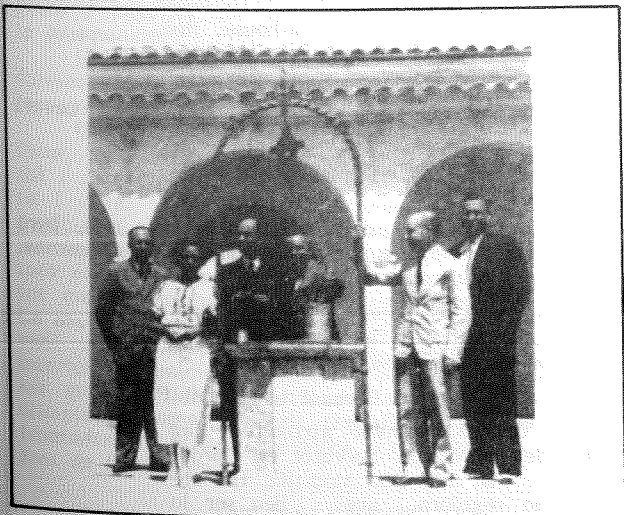
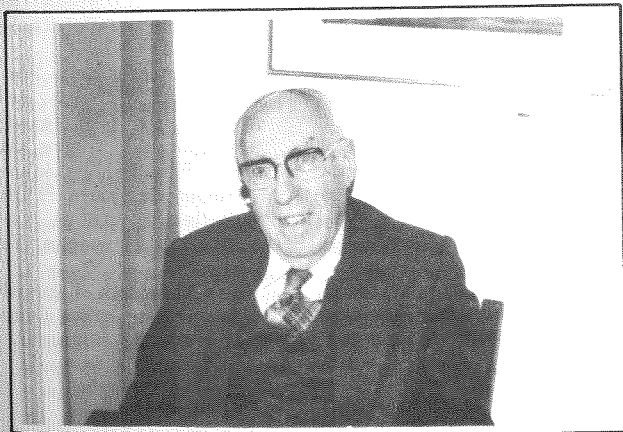

Es presentà aleshores un problema gravíssim per al Sr. Duran: l'econòmic, ja que juntament amb la detenció també fou depurat. La comissió depuradora dels funcionaris de l'Estat actuà de la manera més canallesca que es pot imaginar, sobretot quan es tractava de judicar els que pertanyien al Magisteri, tenint en compte que varis membres de l'esmentada comissió també eren mestres i catedràtics. D'uns 650 mestres que exercien a les Illes, 99 foren castigats i 58 expulsats del cos, don Llorenç entre ells. Els seus enemics, que es fregaven les mans de contents al veure el resultat de llurs intrigues, no es podien pensar mai que la seva actuació obriria la porta del benestar al perseguit. Succel d'aquesta manera: per reeixir la seva vida, aquest reorganitzà el negoci familiar de la impremta, creant l'any 1941 l'Editorial Duran. La primera obra impresa foren quatre quaderns d'exercicis d'exercicis aritmètics sobre les operacions fonamentals que anaren seguit d'altres fins arribar a una sèrie de 26. Aquesta col·lecció titulada Dos + Uno tengué un èxit esclatant, pot dir-se miraculós, utilitzada dins moltes escoles d'Espanya i de les seves colònies africanes, durant més de 40 anys, assolint una venda superior als dos milions d'exemplars. Animat per aquest primer intent, el 1944 publicà un llibre de preparació a l'ingrés al batxillerat. L'èxit d'aquell Ingreso fou parió al dels quaderns, venent-se'n més de 300.000 exemplars. Seguiren algunes obres més, també de caràcter didàctic.

Per l'octubre del 58 fou reposat al cos de mestres, però poc després demanà l'excedència ja que feia dos anys havia començat a treballar per GESA, primerament amb un projecte sobre escoles per als fills d'obriers de l'empresa, després en la creació de les escoles al Port d'Alcúdia -del conjunt de les quals en fou nomenat director- i posteriorment ho fou de les escoles creades a Palma, per acabar essent nomenat cap del servei de selecció i formació professional, càrrec que exercí fins l'any 1972, que es jubilà.

Com he assenyalat abans, a Tallendre començà el seu interès per la psicologia, el qual anà augmentant a mesura que creixien les seves activitats, com a mestre a Sencelles, al Museu Pedagògic Provincial i, finalment, al servei de selecció de GESA. Això feu que, malgrat la seva jubilació, seguís treballant dins el camp d'aquesta ciència, impartint nombrosos cursos i publicant abundants articles. Amb el seu guiatge s'ha format un nombrós estol de psicòlegs, especialment femenins. El seu prestigi ha traspassat la mar, esdevenint un nom conegut arreu del món. L'obra Introducción a la práctica del Rorschach publicada per l'editorial Herder, tengué gran acceptació entre els psicòlegs, especialment sudamericans. La mort el trobà treballant en un llibre sobre l'adaptació al català del test de Rosenzweig sobre la frustració.

Deixà inèdites i unes Memòries i una novel·la, Les Pells de vidre que esperam poder veure publicades aviat.

Don Llorenç era home de profunda erudició, d'un pensament intensament subtil i d'un judici molt equilibrat. Bon conversador, el temps passava sens adonar-se'n al seu costat, escoltant-lo amb deler. Tenia una altra qualitat molt positiva: lo primcernut que era en totes les coses, encara que fossin de poca importància. Record, per exemple, que l'any 1978 feu, amb la seva família, un viatge a Grècia. Abans, però, escriví -per poder-se'n servir durant el viatge- un centenar de quartilles, incloent-hi dibuixos, que relligà de manera senzilla, i on mesclant-hi la història, la geografia i l'art, en resultava un llibre, la lectura del qual em donà idea de Grècia amb molta més claretat que tots els llibres que havia llegit sobre aquesta matèria.

Amb la seva mort, Mallorca perd un dels valors més positius dins el camp de la pedagogia que hagi tengut el nostre segle, i els qui tenguérem la sort de conèixer-lo íntimament, un conseller i un gran amic.

Abans d'acabar aquestes quatre retxes que, encara que malgrabades, esper que serveixin per fer conèixer la personalitat d'aquest il·lustre mallorquí, vull fer un prec al nostre magnífic Ajuntament: A Sa Comuna de Ca'n Domingo hi ha molts de carrers innominats, assenyalats amb l'impropi nom de "Travessies". ¿ Per què no retolar-los amb els noms d'aquells mallorquins que sense haver nascut dins Marratxí l'honoraren, vivint dins el seu terme; entre d'altres Josep Verd, metge; Pere Sureda, pintor i Llorenç Duran, mestre i psicòleg ?

GUILLEM MASSOT I CAPO.